

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΟΙ ΓΟΗΤΕΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

(Πώς κατακτούν την γυναικεία καρδιά οι μεγαλύτεροι Δόν Ζουάν της δόξης)

δάκρυά τους θα μπορούσε να σχηματισθί μιά καινούργια 'Αλμυρά Λίμνη.

Οι Δόν Ζουάν του Χόλλυγουντ λοιπόν αναμφισβητήτως είναι βαθείς γνώστες της γυναικείας καρδιάς, γιατί ξέρουν πια όλα τ' αποκρυφα μυστικά τους. Κι' ο "Ερβίν Γουόρθ" κατάφερε να τους άποσπάσει αυτά τ' αποκρυφα και να τ' άφ'ηρη στη δημοσιότητα.

«Η γυναικεία άγαπητοή σήμερα από τ' σταγονόμετρο, γράφει ο "Ερβίν Γουόρθ". Δέν υπάρχουν πια μεγάλα πάθη. "Όλη ή φλόγα κι' ή τρυφερότητα της γυναικείας καρδιάς έχει συγκεντρωθί στο Χόλλυγουντ. Τό ταχυδρομείο της φιλομυθώλεως μοιράζει κάθε μέρα στις βίλλες τών διάσημων «άστερων» 100 ως 150 χιλιάδες γράμματα! "Όλα έχουν ένα λεπτό άρωμα κι' ή διεύθυνσις είναι γραμμένη με γυναικείο γραφικό χαρακτήρα. Οι «άστερες» περνούν τήν ώρα τους μ' αυτά και σημειώνουν στο περιθώριο τί πράξι ν' άπαντήση ή ύπηρεσις της άλληλογραφίας τους.

Μά συλλογισθίκατε ποτέ τί θά ήταν όλοι αυτοί οι διάσημοι Δόν Ζουάν της δόξης, δίχως τήν άγίλη του κινηματογράφου; Πώς θά καταρθωναν να κερδίσουν τήν άγάπη της γυναικείας; "Ας δούμε τί λένε μόνοι τους γι' αυτό τό τόσο σσβαρό ζήτημα.

Ο Κλάρκ Γκέιμπλ, παραδείγματος χάριν, δέν έδωσε ποτέ σημασία σ' αυτές τίς έξομολογήσεις του ταχυδρομείου. Συμπαθεί βέβαια όλες τίς θαυμάστριές του, μά είναι βέβαιος ότι καμιά τους δέν θά μπορούσε ποτέ να τον συγκινήσει πραγματικά.

—Γιά να σάς άγαπήσει με τήν καρδιά της μιά γυναίκα, μου είπε, δέν πρέπει να ε'σαστε διάσημος! Δέν πρέπει να μοιάζετε με τό ήλεκτρικό φως που τραβάει τίς πεταλούδες. "Ενας τέτοιος έρωας σβύνει άμέσως, μόλις τίς σάς γνωρίσει τό ε'δωλό σας... Κι' ο λόγος είναι άπλούστατος. Μιά θαυμάστριά μου, παραδείγματος χάριν, δέν άγαπάει έμένα, τον Κλάρκ Γκέιμπλ ως άνθρωπο, αλλά ως κινηματογραφικό «άστερα». Αυτό λοιπόν πρῶτ' όπ' όλα προσβάλλει τον άνδρικό έγωισμό μου. "Επειτα, μιά εύκολη νίκη δέν έχει καμιά άξια.

«Ξέρετε ποιά ήταν ή μεγαλύτερη έρωτική κατάκτησή μου; Μιά χαριτωμένη δακτυλογράφος! Τήν είχα γνωρίσει, έδώ κι' ένα χρόνο, στη Νέα Υόρκη, ένα βράδυ, που είχα γωθή μίσα στο άνοημο πλῆθος, γιά να διασκεδάσω σαν «κοινός θηπιός». Είχα μπῆ σ' ένα λαϊκό ντάνσιγκ, στο όπιοι χορεύουν συμπαιθητικές μοβιοτρούλλες, έμποροπάλληλοι και δακτυλογράφοι. "Η εισοδός μου δέν κίνησε τήν προσοχή κανενός και καμιάς. Μόνο μιά ξανθή μικρούλα, μόλις τήν κύτταξα, μου χαμοέλασε! Βιάσθηκα λοιπόν να τήν πλσιάζω και να τίς ζητήσω να χορεύουμε. "Εκείνη δέχθηκε πρόθυμα. Κι' έτσι έγινε ή γνωριμία μας. Τήν έλεγαν Πέτζυ Γκράντ κι' εργαζόταν ως δακτυλογράφος σε μιά ιδιωτική Τράπεζα. "Ηταν πάρα πολυ χαριτωμένη. Μιά στιγμη έκει που μιλούσαμε γιά ένα σωρό άσημαντα πράγματα, μου είπε:

—Ξέρετε; "Εχετε μιά καταπληκτική ομοιότητα με τον Κλάρκ Γκέιμπλ!

Διάβολε! Τί σύμπτωσης, έ; Γέλασα από τήν καρδιά μου. Μά κι' ή άμορφη Πέτζυ δέν άργησε να με μιμηθί.

—Αυτοί όμως οι «άστερες» δέν έχουν καρδιάς, συνέχισε ή φίλη μου. "Εχουν τόσες κατακτήσεις!

"Εγώ θέλησα να διαμαρτυρηθώ.

—"Αφήστε... Μή λέτε άνοησίες και με κάνετε να χάσω τήν καλή ιδέα, που έχω σχηματίσει γιά σας! μου είπε με παράπονο ή Πέτζυ. "Επειτα, τί μπορείτε να ξέρετε σεις από αυτά τά πράγματα;

Τό ειδύλλιο μας βόσθηξε μιά δολόκληρη εβδομάδα. Πώς χωρίσαμε; "Α! Χωρίσαμε, γιάτι έμαθε στο τέλος τήν αλήθεια. "Εμαθε ότι δέν ήμουν έμποροπάλληλος, όπως τίς είχα πῆ, αλλά ο Κλάρκ Γκέιμπλ. Αυτό δέ, αντί να τήν ένθουσιάζει, τήν έκανε να κλαίη άπαρηγόρητα.

—Γιατί με κάνετε να σας άγαπήσω; μου έλεγε με παράπονο. Τώρα πια έχασα κάθε έλπίδα ότι θά με συλλογίζετε. "Εσείς δέν έχετε καρδί. Δέν σας αφήνουν ή θαυμάστριές σας! Καλύτερα λοιπόν να χωρίσουμε...

Και χωρίσαμε. Θά τό πιστέψετε; Είπε ή μόνη περιπέτεια της ζωής μου, που με συγκίνησε, γιάτι ή Πέτζυ με είχε άγαπήσει ως άνθρωπο κι' όχι ως κινηματογραφικό «άστερα». "Υπογράφο 300 φωτογραφίες μου τί μέρα, γιά τίς θαυμάστριές μου κι' όμως ή μόνη άφίερσις τήν όποια έγραφα μ' όλη τήν καρδιά μου, ήταν ή δική της.

Ο Τζών Μπάρρμυρ πάλι, πριν να παντρευθί τήν Ντολορές Κουτέλο, ήταν ένας άδιόρθωτος Δόν Ζουάν. "Όλο τό Χόλλυγουντ ήξερε τό μυστικό του: Στίς «διακοπές» του είχε πάντα τίς πιο άμορφες έρωτικές του περιπέτειες. Πώς κατακτούσε τίς γυναικείες καρδιάς; Νά ποιά είναι ή μέθοδός του.

—Γιά να βεβαιωθώ άν μ' άγαπάει πραγματικά μιά γυναίκα, δέν πηγαίνω ποτέ στο πρώτο ραντεβού. Κάθε γυναίκα, που δέν

ένδιαφέρεται με τήν καρδιά της, δέν συγκορπεί ποτέ αυτή τήν προσβολή! Μου γράφει λοιπόν ένα ψυχρό γράμμα και μου τά λέει από τήν άνάποδη! "Όσο γιά τί γυναίκα, που άγαπάει πραγματικά, αυτό τήν στεινοχωρεί βέβαια, μά βρίσκει ένα σωρό προφάσεις γιά να με δικαιολογήσει. Μ' άγαπάει μάλιστα πιο πολύ! Στίς γυναικείες έχουν έπιτυχίες εκείνοι, που τίς... βασανίζουν. Κι' εγώ, είχα, μιά τήν αλήθεια, αυτό τό ελάττωμα. Κάποτε έτυχε να με «πολιούκοι» δυό συγχρόνως γυναίκες. "Η μιά ήταν γυναικά ένας βιομηχάνου, κι' ή άλλη κόρη ενός «βασιλέως» της Νέας Υόρκης. Κι' ή δυό τους είχαν οργανώσει ένα άξιο-ούαίστομο δίχτυ κατασκοπείας κι' ήξεσαν πως περνούσα τί μέρα μου, τίς γνωριμίες μου και τά μυστικά μου. "Ομολογώ ότι αυτή ή πολιούρκια είχε άρχισί να με συγκινή. Δέν μπορούσα όμως να είμαι φίλος και τών δυό. Συλλογισθηκα τότε να τ'ς ύποβάλω στη «δοκιμασία» του πρώτου ραντεβού». Τους έγραφα λοιπόν ένα τρυφερό γράμμα και τ'ς έστειλα και τίς δυό τήν ίδια ώρα να με περιμένουν σ' ένα κέντρο. Ξέρετε τώρα τό άποτέλεσμα αυτού του τεχνάματος; Τήν άλλη μέρα τό πρωί, τίς βρήκα θρονιασμένες μέσα στ' αυτοκίνητό μου! Μόλις με είδαν, μου είπαν καθαρά και έάστερα ότι είχαν πάρει τήν άπόφασί τους: Θά με σκότωναν, άν δέν διάλεγα άμέσως εκείνη που άγαπούσα! Καταλαβαίνετε βέβαια ότι αυτή τί φορά θύμωσα και τους δήλωσα ότι θά έκαναν καλά να μ' άφηναν ήσυχο κι' ή

Ο Τζών Μπάρρμυρ

δυό τους! "Η κόρη λοιπόν του «βασιλέως» δέν με ξαναενοήθησε πια. Μά ή σύζυγος του βιομηχάνου εξακολούθησε τήν πολιούρκια της. Κι' εγώ, γιά να γλυτώσω άπ' τό μαρτύριο της, άποφάσισα να πάω σ' ένα ραντεβού της. Βλέπετε τώρα; "Εκείνη που μ' άγαπούσε πραγματικά μ' είχε κερδίσει!...

Ο Γκάρυ Κούπερ περιφρονεί τίς γυναίκες, πού... τον άγαπούν!

—Δέν με συγκινούν, μου είπε, ή εύκολες κατακτήσεις! Μοιάζω σαν τό κυνήγι, που τό βρίσκει κανείς στην Άγορά! Δέν νοιώθει δηλαδή καμιά συγκίνηση, κανένα χτυποκάρδι, καμιά χαρά γιά να τίς άποκτήσει.

Ο Κλάυθ Μπρούκ τέλος άπάντησε ως έξης στην έρώτησή μου:

—"Ο πραγματικός, ο μεγάλος έρωας έρχεται μόνος του, δίχως ίδιοτροπίες, δίχως κυνήγια και πρό πάντων δίχως προσπάθειες. Είπε κάτι, που έρχεται άπρόσπτο, σαν δυστύχημα!

ΕΡΒΙΝ ΓΟΥΘΕ